

Manden og jamrede sig ustandselig. Kun paa Foranledning af en uvedkommende Betjent blev Manden løsladt, og man tog Spændetrøjen af ham. Det viste sig da, at Mandens Arm sandsynligvis var brækket, han blev indlagt paa Sygeafdelingen; der kom en Læge til Stede, og han lagde Skinner paa Armen; der laa Manden en 14 Dages Tid og led store Smarter i al den Tid, og det var vist ikke muligt i den Tid at konstatere, om Armen var brækket eller blot forvreden. Men det maa vistnok have været meget mere alvorligt, end man antog det for straks, thi endnu kort før Jul var der Tale om, at Fangen skulde have været her over paa Rigshospitalet i København. Det blev der nu ikke noget af, han blev indlagt paa Horsens Kommunehospital, hvor han vistnok henligger endnu. Jeg ved, at Sagen er bleven undersøgt, og at den højtærede Justitsminister kender de Oplysninger, som ere fremkomne ved Sagens Undersøgelse, og jeg vil spørge, om der er Udsigt til, at denne Fange vil faa livsvarig Men af eller blive livsvarig Invalid af den Behandling, han har faaet. Jeg kunde ønske at høre, hvad den højtærede Justitsminister har foretaget sig i denne Sag, om man i det hele taget har undersøgt, hvilket Ansvar Fængselsinspektøren har i alle disse Sager.

Det forekommer mig ganske indlysende, at den Slags Ting ikke kunne foregaa i en Straffeanstalt, medmindre der er en sløv og ligegyldig Ledelse. For saa vidt Inspektøren paa Horsens Straffeanstalt var en Mand, der havde Orden i sine Sager, vilde Betjentene aldrig paa egen Haand skride ind og begynde at revse Straffangerne, som Tilfældet er; saa vilde Fængselsreglementet naturligvis blive fulgt i enhver Henseende. Men dette og mange andre Forhold give mig det Indtryk, at den Mand, der staar i Spidsen for Horsens Straffeanstalt, ikke er en Mand, som varetager sine Pligter med den Interesse og Energi, som han burde være i Besiddelse af. Der eksisterer heller ikke noget særlig godt Forhold derovre. Forholdene paa Vridsløselille Anstalt ere ganske anderledes i alle Henseender. Saa vidt jeg ved, lyder der fra denne Anstalt aldrig Klager fra de Fanger, der have været dernede, og der er heller ikke Stridigheder mellem Fængselsbetjentene og Inspektøren dernede. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister gjorde vel i at undersøge grundigt, om denne Mand, Inspektør Goos, der, som flere Goos'er, lever i Skyggen af et stort Navn, ikke helst burde fjernes fra

Horsens Straffeanstalt, og at der blev ansat en anden Mand, som havde den rette Forstaaelse af det store og vigtige Ansvar for den Gerning, han har som Inspektør for Straffeanstalten.

Et godt Bevis for den Ligegyldighed og Sløvhed, hvormed der handles derovre, er en Afskedigelse af Sygehuskarl Nicolaj Rasmussen, som jeg vil omtale med et Par Ord, fordi denne Sag ogsaa har været fremdragen under Samraadet med Ministeren i Finansudvalget. Denne Afskedigelse forekommer mig nemlig at være betydelig mere hensynsløs end den, der nylig blev anket over her i Salen, nemlig Afskedigelsen af Dr. Muus; men det vækker ikke nær den Opsigt, naar det er en fattig og ringe Mand, det gaar ud over, som naar det er en stor Mand, der bliver afskediget. Sygehuskarlen Nicolaj Rasmussen har været ansat i Fængselets Tjeneste i 7½ Aar, og endnu for et godt Aar siden stod han saa højt anskreven derovre, at selve Fængselsinspektøren indstillede ham til Ansættelse som Sygehuskarl i følgende Skrivelse, som jeg vil tillade mig at oplæse: „Straffeanstalten ved Horsens, den 10. April 1910. Det meddeles Dem herved, at Direktionen efter min derom gjorte Indstilling under G. D. har ansat Dem som Sygehuskarl her ved Straffeanstalten fra den 1. ds. at regne. Adolf Goos. Til Hr. Sygehuskarl N. Rasmussen.“ Altsaa, for godt og vel et Aar siden var denne Mand saa vel anskreven, at Inspektør Goos indstillede ham til Ansættelse som Sygehuskarl, hvad der regnes for en ret vigtig og ansvarsfuld Post mellem de underordnede Funktionærer ovre ved Horsens Straffeanstalt. Der var ingenting at klage paa Manden et godt Stykke Tid efter denne Ansættelse. Men saa sker der noget, en højst ejendommelig Begivenhed, som Følge af Loven om Ophævelse af Overinspektoratet for Fængselsvæsenet, der blev vedtagen under Ministeriet Zahle. Efter denne Lov blev Overinspektør Goos, som er en Fætter til den nuværende Inspektør ovre ved Horsens Straffeanstalt, afskediget, og i Stedet for blev der ansat en Direktør for Fængselsvæsenet. Da denne Overinspektør var afskediget, blev der ved Horsens Straffeanstalt iværksat en Indsamling til en Hædersgave til den afgaaede Overinspektør, og da man bar Listen til Indsamling rundt mellem Fængselsfunktionærerne, viste det sig, at der kun var en ringe Del af Funktionærerne, der vilde yde noget til denne Hædersgave til Overinspektøren. I den Anledning er det tidligere oplyst, uden at Hr. Inspektør Goos har